

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 101/2021-4

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 4. februára 2021 v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 5 T 75/2018 pri predkladaní dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5 To 37/2020 zo 7. mája 2020 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I. Skutkový stav a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. októbra 2020 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov

podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 T 75/2018 pri predkladaní dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5 To 37/2020 zo 7. mája 2020 (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uviedol, že 31. júla 2020 bolo okresnému súdu predložené *„DOVOLANIE voči rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5 To /37/2020... podľa ust. 376 T.p. je lehota na vyjadrenie sa k dovolaniu a jeho predloženiu Najvyššiemu súdu SR maximálne 30 dní. Lehota uplynula dňa 31.8.2020, kedy malo byť dovolanie predložené na NSSR. Do dnes OS BB dovolanie na NSSR nepredložil a ani neboli doručené vyjadrenia sa k dovolaniu.“*

3. Sťažovateľ ďalej uviedol: *„Nejedná sa pritom o jediný, resp. prvý prieťah v konaní. Pri prvom podanom dovolaní voči Rozsudku KS BB, 3 To/14/19 (5To) Okresný súd úmyselne zadržieval spis po dobu cca 5 mesiacov a nepredložil ho na KSSR. Voči danému prieťahu som podal ústavnú sťažnosť avšak tá mi bola zamietnutá, ako neopodstatnená (I. ÚS 138/20-5 z 11.05.20).“* Sťažovateľ je toho názoru, že sa *„opakovane jedná o úmyselné marenie konania vytvárajúce prieťahy zo strany okresného súdu, aby okresný súd takýmto spôsobom sťažil sťažovateľovi uplatnenie svojich práv pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky v dovolacom konaní“*.

4. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vyslovil porušenie v záhlaví uvedeného základného práva a priznal mu primerané finančné zadosťučinenie.

II. Predbežné prerokovanie návrhu

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

7. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

8. Ústavný súd môže podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Z § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je okrem iného posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ak aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05).

10. Sťažovateľ pred ústavným súdom namieta porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v napadnutom konaní v súvislosti s predkladaním spisu Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky pre účely rozhodnutia o dovolaní.

11. Ústavný súd stabilne judikuje, že nie každý zistený prietah má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03). S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať

ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00), resp. konanie pred všeobecným súdom z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietahoch (II. ÚS 92/05). Preto ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, II. ÚS 199/02, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06, ÚS 290/04).

12. Ústavný súd s ohľadom na uvedené konštatuje, že aj ak by okresný súd spôsobil sťažovateľom namietaný prietah pri predkladaní spisu Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, jeho intenzita by sama osebe v okolnostiach tejto veci nemohla po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie viesť k záveru o porušení základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

13. V nadväznosti na uvedené bolo potrebné túto ústavnú sťažnosť odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde pre jej zjavnú neopodstatnenosť. Týmto rozhodnutím nie je dotknuté prípadné právo sťažovateľa sa v budúcnosti obrátiť na ústavný súd, ak by jeho vec nadobudla z hľadiska včasnosti jej vybavenia ústavnoprávny rozmer a kedy by namietané omeškanie okresného súdu pri predkladaní dovolania mohlo byť zohľadnené.

14. Vzhľadom na uvedené ústavný súd nevyzýval sťažovateľa na doplnenie ústavnej sťažnosti o chýbajúce náležitosti a doloženie plnomocenstva pre advokáta, príp. žiadosti o jeho ustanovenie ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. februára 2021

Robert Šorl
predseda senátu